

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 16 ՄԱՅԻՍ, 2022

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն Կբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա Կիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՐՄՈՍ 73

ԱՐԴԱՐՈՒԹԵԱՆ ՅԱՂԹԱՆԱԿԸ

Իրա որ Աստուած բարի է իր ժողովուրդին հանդէպ,
անոնց՝ որոնք սրբով մաքուր են:
Ես գրեթէ կորսնցուցած էի հաւաքքս, սխալ քայլի դիմելու վրայ էի.
որովհետեւ նախանձեցայ անօրէններուն,
երբոր Կեսայ ամբարիշտներուն յաջողութիւնը:
Անոնց աչքը չարիքէն չի կշտանար,
անոնց միտքը ամբարիշտ խորհուրդներով կը յորդի:
Իրենց բերանը երկինքին դէմ կը բանան,
իրենց լեզուն երկրի վրայ չարիք կը սփռէ:
Ահա նոյն այս ամբարիշտները յաջողութիւն կը գտնեն
եւ կը բազմացնեն իրենց հարստութիւնը:
Ուրեմն զո՞րք Կեա եւ իմ սիրտս մաքուր պահեցի,
եւ ձեռքերս մեղքի մէջ չթաթխեցի:
Այս մասին շար մտածեցի եւ փորձեցի հասնալ,
բայց ինձի շար դժուար թուեցաւ:
Հասկցայ միայն այն ապեն, երբ Աստուծոյ սրբարանը մտայ,
եւ իմացայ ամբարիշտներուն վերապահուած վախճանը:
Երբ հոգիս դառնացած էր եւ սիրտս խոցուած,
յիմարացեր էի, անասունի պէս,
եւ չհասկցայ որ դուն հետս ես:
Քու խորհուրդներովդ զիս կ'առաջնորդես,
եւ ապա փառքով պիտի ընդունիս զիս:
Երկինքի մէջ ո՞վ ունիմ ես քեզմէ զար,
երկրի վրայ ալ քեզմէ զար մէկը չեմ ուզեր:
Մարմինս ու միտքս կը Կկարանան,
բայց իմ մտքիս յենարանը եւ իմ միակ ունեցածս՝ Աստուած ինքն է յաւիտեան:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՐԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմենաստբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիանալաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւեն ես՝ նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Զրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի Կուր: Եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի Կան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
Եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԹԹԸ

ԱՌԱԿԱՑ 29 ԳԼՈՒԽ

ԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ 29:6-16

Շարունակելով, ճրդ համարը կը ներկայացնէ չար մարդուն եւ արդար մարդուն փարբերութիւնը, ըսելով. «Չար մարդուն ամբարշտութեանը մէջ որոգայթ կայ, իսկ արդար մարդը ցնծութեան եւ ուրախութեան մէջ պիտի ըլլայ»: Այլ խօսքով, ըսուածը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ արդիւնքը չար մարդուն եւ արդար մարդուն: Չար մարդուն գործերը մնայուն թակարդ են իրեն համար, իսկ արդար մարդուն գործերը ուրախութիւն եւ ցնծութիւն: Ահա այդ իսկ պատճառով ալ արդար մարդը աղքատներուն իրաւունքը կը ճանչնայ, որովհետեւ արեւնօք, արդար մարդը ինքն ալ աղքատ էր, եւ Աստուծոյ արդարութեամբ դուրս եկաւ այդ վիճակէն: Այսպէս աղքատութիւնը իր բոլոր երեսներովը ներկայացուած: Բայց չար մարդը փռեցակ չէ աղքատին իրաւունքէն, մանաւանդ՝ երբ չար մարդը միայն ինքն իրմով մտաւորապէս ու զբաղող մարդն է, 7րդ համար:

Ճրդ համարը երբ կը խօսի ծաղրողին մասին, նկատի ունի այն անձը որ ծաղր կ'ընէ զԱստուծոյ, եւ Անոր իմաստութիւնը, ահա այդպիսին եւ այդպիսիները պատճառ կ'ըլլան ոչ միայն իրենց իսկ անձերուն կործանման, այլ նաեւ ամբողջ քաղաքին կործանման: Մինչ իմաստունները իրենց խոհեմութեամբ բարկութիւնը կը դադրեցնեն: Այսպէս կարելի է բարկութիւնը երկու իմաստով առնել, մարդ եւ մարդ յարաբերութեան, մարդ եւ Աստուծոյ յարաբերութեան: Մարդոց կամ Աստուծոյ բարկութիւնը դադրեցնելու: Երբ իմաստուն մարդը կը գիտակցի եւ ճանչնալով Աստուծոյ կամքը, դարձի կու գայ եւ ապաշխարութեամբ Աստուծոյ բարկութիւնը կը դադրեցնէ: 9րդ համարը յարակ պատկերացումը կու տայ, երբ իմաստուն մարդը յիմար մարդուն հետ կը վիճաբանի, որուն արդիւնքը անխուսաբեղի է, երբեք ալ խաղաղութիւն եւ հանգիստ պիտի չըլլայ: Նախ, որովհետեւ երկուքը փարբեր ենթահողերու վրայ են, փարբեր միտքեր ունին, հետեւաբար երբեք ալ հանգիստ եւ խաղաղութիւն պիտի չգտնեն:

Մէկ այլ ուրիշ համեմատութիւն մը արիւնահեղի եւ ուղիղ մարդուն միջեւ արդարին նկատմամբ 10րդ համար: Նախ ըսենք, որ արիւնահեղ մարդը երբեք ալ պիտի չհանդուրժէ ներկայութիւնը արդարին: Ընդհակառակը, արդէն արիւնահեղ մարդը այն մարդն է, որ ոչ միայն պիտի չհանդուրժէ ներկայութիւնը արդարին, այլ ընդհակառակը, նաեւ պիտի հաճոյք առնէ երբ փռեցակ արդարին սպաննութիւնը: Մինչ ուղիղ մարդը մնայուն կը մտածէ արդարին մասին ու անոր որպիսութեան:

Հետաքրքրական է 11րդ համարը, երբ կը ներկայացնէ թէ ինչպէս յիմարը ինչ որ ունի իր մտքին մէջ կը յայտնէ, որովհետեւ կ'ուզէ ինքզինք ցոյց տալ, մինչ իմաստուն մարդը գիտէ ժամն ու ժամանակը ե՞րբ, ո՞ր, ի՞նչպէս եւ ի՞նչ չափով պիտի յայտնէ իր միտքը: Ահա փարբերութիւնը յիմարին եւ իմաստունին: Յարակ պատկերացում մը կու տայ, թէ երբ իշխան մը կամ որեւէ մէկ կառավարիչ մը, որ ականջ կու տայ սուտին, ահա այն արեւն անոր ծառաները կամ անոր խորհրդականները չար կ'ըլլան: Ահա թէ ինչու իմաստուն իշխանը երբեք ալ ականջ չի տար ստութեան 12րդ համար: Հետաքրքրական նախադասութիւն մըն է 13րդ համարը: Աղքատն ու բռնաւորը, երկուքին ալ աչքերուն լոյս փոտող Տէրն է: Հոգ չէ թէ ինչ ենք, աղքատ եւ կամ բռնաւորը, երկուքի պարագային ալ Տէրը լոյս կու տայ, որպէսզի այդ լոյսով առաջնորդուինք: Երբեք չըսենք Տէրը միայն լոյս կու տայ աղքատին, կամ բռնաւորին, կամ միայն այսինչին, բայց ոչ միտքին: Ընդհակառակը, շար յարակ արդարապարտութիւն մըն է որ կ'ընէ, «Երկուքին ալ աչքերուն լոյս փոտող Տէրն է»: Այդ լոյսը կրնայ ըլլալ փարբեր ձեւերով, սրբազանութեան ճամբով, խղճի ճամբով, բայց եւ այնպէս Տէրը անպայմանօրէն լոյս կու տայ:

14րդ համարը արդարութեամբ դատելու թագաւորին մասին է: Այն թագաւորը որ արդարութեամբ կը դատէ, ճշմարտութեամբ արդարը կը դատէ, եւ երբեք կողմնակցութիւն չըներ աղքատ ըլլալուն, այդպիսիին աթոռը յաւիտեան հասարակ պիտի ըլլայ: Իսկ այն թագաւորը որ կաշառքով եւ կողմնակցութիւն է որ կ'ընէ եւ ըստ այնմ կը դատէ, այդպիսիին աթոռը հասարակութիւն չէ: «Որ ոչ լուիցէ բանի, լուիցէ քանի», Այս խօսքին փարբերակն է որ մեզի կը ներկայացնէ 15րդ համարը, որ գաւազանն ու յանդիմանութիւնը իմաստութիւն կու տան, անշուշտ անոր որ պատրաստ է լսելու, որովհետեւ իմ կամքին ձգուած փղան, որ նաեւ պատրաստ չէ իր ականջը խոնարհեցնելու, լսելու համար, իր մայրը կ'ամչցնէ, նաեւ իր հայրը:

Մեր այսօրուան վերջին համարը 16րդ, կը ներկայացնէ հետեւանքը, թէ ուր ամբարիշտները շարունան, այնպէս նաեւ յանցանքը կը շարունայ: Սակայն, այս երեւոյթը նաեւ կը յուսահատեցնէ մեզ: Բայց յաջորդ նախադասութիւնը կու գայ ցոյց տալու, թէ մի յուսահատիր, որովհետեւ արդարները պիտի փռեցակ անոնց իյնալը: Սա կը նշանակէ, թէ որքան ալ անոնք շարունան, կրնան շարունալ, բայց Աստուծոյ Ինք գործի վրայ է: Երբեք այնպէս չէ, որ Ան կրաւորական դիրքով կը դիպէ աշխարհին ընթացքը, առանց միջամտելու, ընդհակառակը, պիտի գայ ժամանակ երբ ամբարիշտները պիտի սրանան իրենց արդար հատուցումը: Սաղմոսներուն մէջ կը կարդանք, երբ Սաղմոսերգուն ինք եւս պահ մը իյնալու վրայ էր երբ փռեաւ ամբարիշտներուն յաջողութիւնը, եւ անոնց ըրած չարութիւնը, եւ քիչ մնաց որ ինքն ալ անոնց ճամբուն հետեւէր: Սակայն երբ Տիրոջ փաճարը եկաւ, փռեաւ թէ ինչ պատրաստուած է անոնց համար Սաղմոս 73: